

tramuntana, 71

la revista del ceip es puig de sòller

Equip educatiu / 2018-2019

Equip directiu:

Mercè Valero Cano
Raquel Bertazioli Nogueira
Teresa Mercè Fornera

Equip aula Ropit:

Xisca Juan
Eva Aparicio del Rio

Equip d'educació infantil

Joana Marquet Vauban
Pilar Estarellas Mas
Cati Borge Valcaneras
Catina Forteza Vicens
Joan Alzina Sans

Equip primer cicle:

Manel Rullan Colom
Maite Estarellas Coll

Equip segon cicle:

Catalina Maria Colom Socias
Joana Medina Mayol
Pere Crespi Isern

Equip tercer cicle:

Margalida Bujosa Estarellas
Maria Ignàsia Pérez Pastor
Isabel Salom Munar

Equip especialistes:

Vanessa García Guijarro
Maties Rabassa Ordines
Joan Montaner Mas
Teresa Mercè Frontera
Nàdia Pérez Peyrolon

Equip suport:

Patricia Tur
Magdalena Vera Marqués
Alejandra Moya Ruíz
Raquel Bertazioli Nogueira
Llum Llufríu Castán
Victòria Cànoves

Edita:

CEIP Es Puig, Sóller.
Vial 71 n° 2, 70100-Sóller, Mallorca.
telèfon 971630372
ceipespuig.soller@educaib.eu
DL PM-1759-2007

index

editorial

pàg 3 Setembre de 1980.

infantil

pàg 4 Sa Jaia Corema.

aula ropit

pàg 8 Per en Cristian, en Sergi i en Malik.

segon

pàg 10 L'hort de l'escola.

tercer

pàg 12 De visita a la prehistòria.

quarts

pàg 14 Son Massip, Son Amer i les aventures de quart.

activitat conjunta

pàg 19 Compartir creant.

cinquè A

pàg 20 Rodolins a cinquè.

cinquè B

pàg 22 Lectura compartida.

sisè

pàg 24 El viatge de sisè.

apima

pàg 30 El concurs de l'APIMA.

El dibuix de la coberta és de na Gina Aloy Casajuana, alumna de segon de primària. Va ser guanyadora del passat concurs de l'APIMA.

Els dibuixos de la contraportada són fet per alguns alumnes de quart B en motiu de la participació del nostre centre al projecte d'Aprenentatge Servei Arqueotramuntana que duim a terme amb el col·legi Concertat dels Sagrats Cors de Sóller.

Setembre de 1980, per Aulèlia Pardo

Va ser pel setembre de 1980, la primera vegada que vaig pujar les escales del CP Es Puig. Jo feia 4t de Pedagogia i vaig venir a xerrar amb la Directora, Dona Matilde, per si podia fer pràctiques a l'aula d'educació especial que tenia el centre. Me va rebre molt amablement i me digué que podia venir sense problemes, que hi havia molta feina!

Tenc molts bons records d'aquells anys, dels infants (Ana, Amelia, Jaume, Pedro, Pere, Sebas, Xisca, Elena, Rosa...) i tants més que me passaria tot aquest escrit anomenant-los i dels mestres que han anat passant al llarg dels cursos.

El curs 1984-85 vaig tornar al centre a fer-me càrrec de l'aula coneguda avui com a Aula Ropit. Era una altra època, l'educació especial era segregadora i poc integradora en la comunitat educativa sollerica. Poc a poc, els infants de Ropit començaren a anar a les aules conegudes com ordinàries. Això vol dir INTEGRACIÓ. Era una època que hi havia poc recursos per atendre les necessitats dels infants i dels mestres que els atenien.

El curs 1986-87 crearen la plaça de mestre especialista en audició i llenguatge del centre. Vaig concursar i la vaig obtenir. Llavors existia el SOEV (servei d'orientació escolar i vocacional) que venien cada quinze dies per atendre i diagnosticar als alumnes amb NEE (necessitats educatives especials) del Puig.

El curs 1987-88 vaig concursar i vaig obtenir una plaça del SOEV a Sóller, assistint al centre del Puig un pic per setmana, ja que atenia a totes les escoles de la comarca, fins i tot al centre que hi havia a l'Escolania de LLuc.

Més endavant, el curs 1992-93, vaig aconseguir la plaça de psicopedagoga a l'equip d'orientació educativa i psicopedagògica (EOEP) de Sóller i és en aquesta plaça que he fet vint-i-set anys de servei com orientadora fins ara que m'he jubilat. Han estat més de 37 anys de contacte amb l'educació sollerica i he format part del canvi en la resposta educativa que s'ha donat als alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu.

Amb el pas del temps, la nostra comunitat educativa ha anat canviant. El curs 2010-11 es va ampliar amb un edifici per educació infantil, amb un pati especial per als nins d'infantil, una sala de psicomotricitat i amb aules pels mestres especialistes (aules d'anglès, música i biblioteca...).

La meva tasca principal i a la que he dedicat més esforços ha estat la de lluitar pels drets dels alumnes més necessitats d'atenció especial, donar-los els suports necessaris per convertir-els amb personetes el més autònomes possibles.

Ara és el moment de tancar una etapa de la meva vida i obrir-ne una altra en la que tindrè més temps per cuidar de la meva família, viatjar, dedicar-me a les coses que m'agraden fer.... No vull acabar sense donar gràcies a tots amb els que he tingut la sort de fer feina aquests anys: alumnes, mestres, inspectors, famílies, servei d'atenció a la diversitat... Sabeu que la porta de ca nostra sempre estarà oberta per a tot voltros. Fins aviat. No crec que deixi, mentres tengui forces, de pujar les escales del centre.

sa jaia corema

A les aules d'educació infantil seguim un calendari especial per saber quan arribaran les festes de Pasqua: SA JAIA COREMA.

Just en acabar les festes de carnaval plenes d'alegria i bauxa, penjam sa Jaia Corema amb les seves set cames que representen les set setmanes que falten per arribar a Pasqua. Sa Jaia és una dona vella, molt prima, amb unes graelles i un bacallà a una mà i una senalla plena de verdures a l'altra.

Els alumnes de la classe de 5 anys han estat els encarregats de dibuixar a sa Jaia que ens ha acompanyat enguany . Fent feina en grup han anat elaborant totes les parts de la Jaia: el rebosillo, el gipó, la falda, el davantal, les graelles, el bacallà i les seves set cames.

Dibuixant Sa Jaia a trocets per després fer-la realitat en un gran mural per penjar al passadís.

Els alumnes de les classes de 3 i 4 anys han pintat peixos i verdures, menjars típics del temps de quaresma.

Cada setmana ens hem reunit tots a cantar les cançons típiques que se

tramuntana, 71
canten a sa Jaia i li hem
llevat una cama cada
setmana que passava, fent
compte enrera fins arribar
a les vacances de Pasqua.

Canço de sa Jaia Corema

L'heu vista sa jaia
de nas espigat
que duu unes esgrelles
també un bacallà:
Sa jaia Corema
set peus ella té
un cada setmana
jo n'hi tallaré, (bis).
Faldons de pagesa
que mostren set peus
fins a mitja esquena
trenat els cabells
amb un rebosillo
cobreix el seu cap
mirau-li la cara
quasi tot es nas(bis).
Un rajolí d'oli
per això duu setrill
i també un rosari
per passar les nits.
Les vostres esgrelles
són per torrar pa,
potser una arengada
potser un bacallà(bis).
Ai Jaia Corema
ja tornau ser aquí,
ben buides les panxes
i tothom ben trist.
Ai Jaia Corema
ja tornau ser aquí
seran set setmanes
de menjar ben prim
(bis).

Marga Jaume

*Ambdues imatges
ens mostren
carones asustades,
sorpreses i, fins i
tot, alegres
després de viure i
reviure l'habitual
visita de Sa Jaia
Corema.*

La setmana abans de Pasqua totes les classes d'infantil feim crespells a les aules, Enguany ens han sortit boníssims. Aquí teniu la nostra recepta...

INGREDIENTS:

- FARINA (1 kilo)
- 5 VERMELLS D'OU
- SAÏM (400 grams)
- SUCRE (400 grams)
- OLI (1 tassa)
- SUC DE TARONJA (1 tassa)
- LLIMONA RATLLADA
- CANYELLA (opcional)

En arribar el darrer dia d'escola li llevam la darrera cama a sa Jaia i ens enduim una gran sorpresa:

**sa Jaia ens
vé a veure
i ens encalça amb
una granera!!**

Després de córrer i córrer ens convida a un ou de xocolata i ens feim una fotografia amb ella.

I, si tot va com ha d'anar, fins l'any que vé!!!

*Tan de bo
que tot acabà
amb un bon
taller de
crespells com
cada any !!!*

Per en Cristian, en Sergi i en Malik

Aquests darrers anys quan hem despedit a qualcú de Ropit ho hem fet amb un escrit a la revista. Sembla ser que els agrada a tots i que, quan els hi toca, volen que també els ho facem.

Aquesta vegada és el torn d'en Cristian (que aquest curs ja no ha estat amb nosaltres), en Sergi i en Malik. Per tant, farem una petita descripció de cada un vista a través dels ulls dels qui han compartit feines, rialles, qualche conflicte però, sobretot, bons moments amb ells.

En **Cristian** és una persona a qui li anava molt bé tenir un horari, saber amb antelació el que s'ha de fer i els canvis que hi poguessin haver; a més, és molt puntual. Així que, si ens despistàvem amb l'hora d'anar a un especialista, amb l'hora d'anar al pati o amb l'hora de sortir, en Cristian ens ho feia saber; i no només se sabia el seu horari, sinó també el dels demés. Ens anava super bé!!

També necessitava de les rutines diàries i de normes clares. Parlant de rutines, cada vegada que treia l'estoig col·locava les coses que hi havia dedins sempre de la mateixa manera. Sobre el

tema de les normes, coneixia i respectava les normes dels jocs; cosa que a vegades feia que no se posessin d'acord ell, en Sergi i en Malik. A cap d'ells els hi agrada perdre i tots ells creuen que tenen raó. Socors, moment de crisi!!

Ha estat molt feliç a l'escola i se l'ha vist content i disfrutar en aquelles matèries o activitats que li agraden. El teatre, la música, el taller de cuina i llegir li han fet passar a en Cristian i a nosaltres bons moments.

No podem deixar de comentar que ha estat un amic de jocs amb els més grans (jugant a futbol i a jocs de taula) i amb els més petits (en el pati de menjador i amb els més menuts de Ropit jugant amb cotxes...).

Passam a n'en **Sergi**. És una persona molt observadora i té una excel·lent memòria fotogràfica. Objecte que se perd per Ropit o que no recordam on ho guardam, ell ho sap o ho troba.

Quina sortada que tenim!

En Sergi té bones habilitats socials i ha fet bons amics i amigues al Puig. Amb els dels diferents cursos ha compartit sobretot jocs de pilota en temps de pati, i amb els de Ropit ha jugat molt a diferents jocs de taula sent un dels qui ha guanyat més vegades. I xerrant d'amics, té molta complicitat amb en Malik i junts els hi agrada fer bromes. També li agraden les matemàtiques; aprendre coses de medi; el taller de cuina i l'hort. No podem deixar de comentar que té molta intuïció per saber com muntar coses i que ha realitzat manualitats xules gràcies a la seva destresa amb les mans, que sempre necessiten estar ocupades.

Per acabar, en Malik és una persona que se fa notar. Quan riu ho fa amb una rialla forta i contagiosa; si xerra ho fa amb un to de veu alt ;diu moltes vegades "Eva...Eva..." al llarg del dia i en el pati se'l sent pegar qualche crit. Crea vincles especials amb els companys; algunes vegades el cerquen perquè fa bromes a

cada un d'ells, a moments els fa enfadar però també tenen la confiança per contar- li coses més personals i saben que els ajuda si ho necessiten.

És bastant expressiu. Quan una activitat li agrada s'implica, s'esforça per fer-la bé i sol aconseguir bons resultats. El que li sol agradar és el medi, el taller de cuina i d'hort , i la plàstica.

Xerrant de plàstica, en Malik és molt bo en manualitats. Li va bé qualsevol tècnica i sol fer la feina amb gust, tenint en compte els detalls i ben acabada. A mesura que ha tornat gran li hem donat llibertat per potenciar la seva creativitat i ens ajuda a pensar, decidir i dissenyar algunes propostes per fer a l'aula. Tenim un artista!

No queda gaire més a dir, només que els trobarem a faltar, que són un encant de persones, que els hi desitjam molta sort en aquesta nova etapa i gràcies Cristian, Sergi i Malik per tot el que ens heu aportat.

Eva, Xisca i companys de Ropit.

L'hort de l'escola segon curs

Aquest curs, a l'hort de l'escola, hem fet moltes coses: cavar, treure pedres, fer herba, collir verdura, olorar i reconèixer plantes aromàtiques, cuinar i menjar, posar cartells amb el nom de les plantes...

També hem emprat la cendra i el carbó de les fogueres i les pells de plàtan dels berenars, per les nostres plantes. Aquí en teniu un parell de consells per si els voleu fer servir:

5 USOS DE LA CENDRA

PER EVITAR ELS CARAGOLS I LLIMACS: FEIM UN CERCLE AL VOLTANT DE LA PLANTA.

PER CURAR ELS FONGS DE LES PLANTES: POSAM CENDRA A LES FULLES (DAMUNT I DAVALL).

PER ABONAR LA TERRA: MESCLAM LA CENDRA AMB LA TERRA. SI TENIM CARBÓ, EL PICAM.

PER CURAR LES FERIDES DESPRÉS DE LA PODA: POSAM CENDRA AL TALL.

PER TREURE ELS PARÀSITS DE LES GALLINES: DEIXAM LA CENDRA A TERRA I LES GALLINES SE DESPARASITEN SOLES.

TE DE PLÀTAN FERTILITZANT QUE APORTA POTASI.

QUÈ NECESSITAM?:

5 PELLIS DE PLÀTAN i 1L D'AIGUA.

COM HO HEM DE FER?

TALLAM LES PELLIS A TROCETS I LES POSAM A L'AIGUA, HA DE BULLIR 15 MINUTS. DESPRÉS HO COLAM.

QUAN SIGUI FRET, EL MESCLAM AMB 2 LITRES D'AIGUA.

HO APORTAM A LES PLANTES EN FLORACIÓ I FRUIT.

Hem disfrutat moltíssim de la natura i de treballar amb els nostres companys de curs: JORDI, LLÚRIA, CHRISTIAN, MARC, ALEJANDRO, MARTA, JACOPO, SALOMÉ, MARTÍ, MAGDALENA, JOAN, TONI, ENRIC, MICHELLE, BIANCA, LEANDRO, AINOÀ, MILA, MARIONA, CATERINA, EMMA, GINA, ALEIX, i ANDREU.

De visita a la Prehistòria

El viernes, 15 de febrero, fuimos de excursión al MBCN. Salimos del colegio y fuimos a pie al museo.

Cuando llegamos, conocimos a Aina y nos llevó al antiguo comedor del museo. Allí vimos una presentación del *Myotragus*.

A continuación, fuimos a merendar y a jugar. Luego, fuimos a una aula pequeña donde nos enseñó unos fósiles de los que ella sabía cuantos años tenían. Después entramos en una sala de exposición donde había un esqueleto completo de *Myotragus*. Por último, nos enseñó un laboratorio lleno de cajas con huesos de *Myotragus*.

Finalmente, volvimos a pie al colegio. ¡Nos encantó!
Text col·lectiu dels alumnes de 3r.

Merendamos y Aina nos dejó jugar con los juguetes.

A vuit-cents metres d'alçada i a devora la casa de neu de Son Masip començava el gran joc de descoberta que ens havia preparat en Maties, el nostre mestre d'educació física.

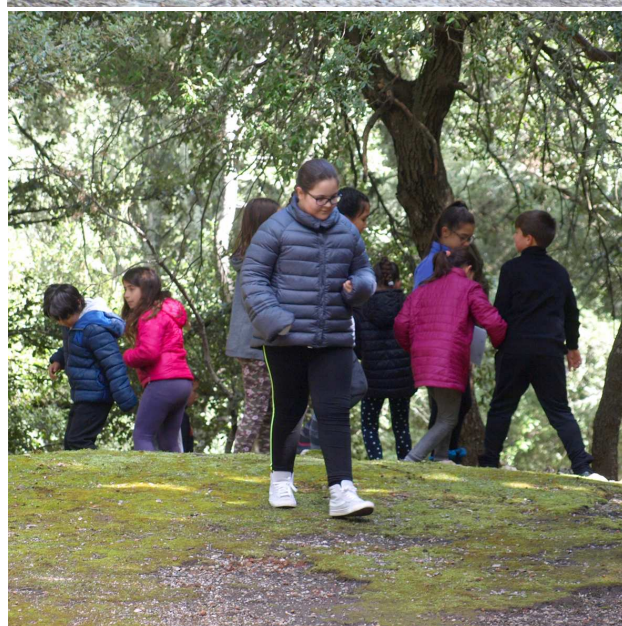
SON MASSIP, SON AMER i les aventures de 4t

.....

El dijous, 14 de març, partírem cap a Son Amer; primer però, ens reunírem tots junts a l'aula 2 per anar al bany abans de partir i per explicar com ens haviem de comportar dins del bus, al bosc i al refugi.

Durant el trajecte amb el bus poguérem disfrutar del paisatge de la Serra. Passada una llarga mitja hora, arribàrem a l'urbanització de Son Massip, on baixàrem del bus per caminar fins a la casa de neu de Son Massip. Quan arribàrem a la casa de neu berenàrem i escoltàrem les explicacions del joc de pistes i codis secrets que en havia preparat en Maties, el nostre mestre d'educació física. Abans però, férem els grups. El joc va tenir dues parts, la primera abans de dinar i, la segona, just després d'haver descansat. Va ser un joc molt divertit on aprenguérem, sobretot, a ajudar-nos els uns amb els altres. Dinàrem prop de sitges i cabanes de carboners, dins d'un bosc d'alzines molt antigues.

Acabat el joc, començàrem a fer camí de cap al refugi de Son Amer. Quan arribàrem al refugi, cadascú anà a cercar la seva motxilla al cotxe de mestre Maties, era la motxilla on duien l'equipatge per dormir: sac, roba de recanvi i altres estris que ens serien útils. Al cap d'una estona, els responsables del refugi ens donaren les habitacions i férem tres grups

petits i un de més gran per repartir-nos a les sales on hi havia les lliteres. Pujàrem i, amb els mestres, ens varen distribuir a les lliteres per poder passar la nit. Cadascú deixà el seu sac de dormir damunt de la llitera i les seves coses als prestatges.

La gran descoberta dels secrets del bosc de Son Massip omplí tota la jornada del dijous. Esgotats i plens d'experiències caminàrem cap a Son Amer.

Dels secrets del bosc de Son Massip anàrem a descobrir els secrets de Son Amer.

A part del refugi, que ocupa les antigues cases de possessió, poguérem visitar el seu bosc i l'exterior del molí d'aigua que ens venia de camí quan anàrem a fer la descoberta del centre d'interpretació de Ca s'Amitger, a Lluc.

Quan acabàrem les feines a les habitacions ens preparàrem per baixar al menjador per sopar. Menjàrem pollastre rostit amb arròs blanc i, de postres, fruita. Quan acabàrem férem les taules netes i, mentre els mestres menjaven, nosaltres pintàrem una mandala d'una àguila. Després en Pere ens va contar una història i, quan vàrem començar a tenir son, pujàrem a les habitacions, ens rentàrem les dents, anàrem al bany i entràrem -cadascú de nosaltres- dins els sacs de dormir. A les onze passades tothom ja havia

tancat els ulls per descansar. Va ser un dia llarg i molt aprofitat!!!

A les set i mitja del divendres ja començarem a obrir els ulls i les boques, havíem de xerrar fluixet, els excursionistes que tenien estada al refugi feien caminades més llargues que nosaltres i havien d'acabar de descansar.

Cares netes i pentinats, just després de plegar sacs de dormir i preparar les motxilles, baixàrem al menjador a berenar. Després pujàrem a rentar dents i a preparar les motxilles petites amb aigua, estoig i quadernet de camp per anar a fer més descobertes.

A Lluc visitàrem el centre d'interpretació de Ca s'Amitger on havíem de treballar una fitxa sobre tota la informació de la Serra de Tramuntana que ens oferia el centre. Després anàrem a berenar de galetes amb xocolata a la plaça, just davant del monestir; on poguérem beure, jugar i anar al bany. Després començarem a pujar altra vegada cap al refugi. De camí, ens aturàrem per visitar un molí d'aigua.

Arribats al refugi ens preparàrem per dinar; menjàrem macarrons a la bolonyesa i fruita. Netejàrem les taules, ens despedírem de la gent del refugi i, carregats amb les dues motxilles, baixàrem a esperar el bus, que no arribava!!!

compartir creant

Amb la idea de convertir l'escola en un espai d'aprenentatge, on alumnes de diferents edats comparteixen aprenentatges significatius, on es relacionen, es comuniquen, interactuen i creen, hem duit a terme l'activitat d'elaborar unes bossetes de paper (treball manual que els alumnes de segon havien après setmanes abans).

L'activitat ha estat gratificant i, alhora, enriquidora per als dos grups i ens ha unit un poc més compartint espais i experiències.

Vegeu les imatges que acompanyen aquests instants.

RÒDOLINS de cinquè

En el Puig de Son Canals
entràrem i pedres talaiòtiques
trobarem....

Teatre férem i diversió tenguérem...

Na Núria i na Neus
un experiment ens mostraren
i nosaltres impressionats
quedàrem...

De foners varem fer i la punteria va anar molt bé...

L'hort cavàrem
i moltes arrels trobàrem...

El jardí botànic
visitàrem i plantes i
fongs estudiàrem...

Al teatre vàrem anar i
davant la catedral
vàrem berenar...

A Son Fornés vàrem
anar i la prehistòria
vàrem estudiar...

El dia de la Pau a la Plaça arribàrem i amb totes les escoles cantàrem...

Un circuit elèctric vàrem fer
i el mostràrem als nins de primer...

A informàtica les mans aixecàrem i els ordinadors deixàrem...

lectura compartida

Un dijous del passat mes de maig, els nins i nines de cinquè B vàrem fer una lectura compartida amb els alumnes de la classe de segon curs de primària.

Cada un de nosaltres es va preparar un conte dies abans.

A les dotze, just després d'acabar el pati, anàrem a l'aula de segon i ens agrupàrem de dos en dos o de tres en tres. Ocupàrem tot el passadís. Al principi, la majoria de nosaltres estàvem nerviosos i preocupats. No sabíem si contariem el conte bé o no, si els infants ens entendrien o

no ...

«I si no els agrada...?»

«I si no m'escolten...?»

«I si no m'entenen...?»

Nerviosos, però emocionats.

La lectura va ser una experiència molt agradable, ens escoltaren, ho varen entendre i no hi va haver cap problema.

Va ser molt divertit, ens varen escoltar amb atenció i, la majoria, va dir que els havien agradat molt les històries que els havíem contat. Ho tornàrem a repetir demà mateix.

Una vegada contat el conte férem dibuixos entre tots.

EL VIATGE DE SISÈ

Dels dies 20 al 23 de maig, els 21 alumnes de sisè, acompanyats dels nostres mestres: Margalida i Joan, hem anat de viatge d'estudis al Valle del Jerte. Aquesta és una comarca natural situada a la província de Càceres, a Extremadura, a la vessant sud de la Serra de Gredos.

Aquesta comarca està formada per onze poblets, amb una població d'uns 12.000 habitants en total. És una societat agrària i cooperativista que viuen del cultiu del cirerer. Hem estat a Alberjerte, l'únic alberg de la comarca, en el poble del Jerte i hem realitzat excursions i activitats d'aventura.

Els membres del grup de sisè amb la tutora i els mestres acompanyants fent descoberta per un poblet del Jerte.

Aquest ha estat un viatge on el riu, amb les seves aigües transparents, ha estat present amb moltes de les activitats que hem realitzat.

De viatge d'estudis hem anat a *El Torno*, un poble amb pocs habitants, però preciós del 20 al 23 de maig.

Ens agradà molt que la gent del poble fos tan agradable amb tots nosaltres, te xerraven alegrement i te donaven cireres.

Durants aquests tres dies vàrem fer moltes activitats d'aventures. Una d'elles va ser de "pi a pi", va ser molt divertit però hem de reconèixer

que també vàrem sentir una mica de por.

Ens feia moltes ganes jugar a *Paintball*, però una bolla va egar al peu d'un company i li va fer una bona picada.

També anàrem amb piraigua al riu Jerte i ens agradà molt, però algú esquitxava i l'aigua era molt freda.

Les excursions eren més aviat

Les excursions ens han fet descobrir uns paisatges plens de naturalesa on els roures i les alzines donen color i forma a les muntanyes de la zona i els rierols i rius ens conviden a disfrutar de les seves aigües transparents.

Els boscos també han estat escenari d'activitats d'aventura: camins enfilats desafiant la llei de gravetat a les branques i cimals més alts de pins o entre les soques i arbusts jugant a "Paintball".

llargues, havíem de caminar molt però valia la pena perquè els paisatges eren meravellosos: cascades, "pilonas", aigües transparents, boscos de roures i

alzines i, sobre tot, marjades i més marjades sembrades de cirerers plens de cireres amb les vaques que pasturaven pel redol.

Dins del programa d'activitats també poguerem visitar un monument dedicat a la memòria de la Guerra Civil.

El menjar el feia na Lupe, i era molt bo, el que més ens va agradar va ser el sopar del primer vespre: ous frits amb arròs i salxitxes i de postre cireres com és natural.

L'alberg està situat en la plaça del poble, és un alberg molt agradable, net, lluminós, té bones vistes i no li falta res; fins i tot té discoteca. En Víctor, na Raquel i n'Alex varen estar

pendents de nosaltres en tot moment i n'Oliver ens va dur amb el seu bus durant els tres dies pels tots els racons que hem conegut.

Els trajectes de Madrid a Alberjerte són un poc llargs, però el temps va passar molt aviat, perquè xerràrem, jugàrem o dormírem.

Nosaltres ara ja acabam la nostra

Com hem esmentat abans, els boscos d'alzines i roures i el bosc de ribera i rius i rierols han estat molt importants dins del programa d'activitats que hem anat realitzant aquests dies de viatge d'estudis. Paratges naturals i envoltats de parcs naturals com el de Monfragüe, Sierra de Gredos o Las Batuecas, tot entre Castella-Lleó i Extremadura. Observau-ne la darrera imatge que us oferim de mestres i alumnes contents d'haver fet realitat allò que iniciaren ara fa ben be dos cursos...

aventura al CEIP Es Puig i tots anirem cap a l'Institut, deixam als alumnes que ens venen al darrera, el relleu, i els animam a començar a preparar el seu viatge d'estudis i esperam que ho disfrutin tant com nosaltres.

el concurs de l'APIMA

.....

Com ja és habitual a la nostra escola, l'Associació de Pares i Mares convoca un concurs de dibuix pels més petits i un altre de redacció per els més grans. Enguany el tema tan de redacció com de dibuix tenia la proposta de despertar allò de que "De gran vull ser..." Anem a descobrir quins són els guanyadors d'enguany:

*Dibuix de
Noa Estades
Sharpe,
de quart
d'educació
infantil.*

De gran vull ser...

Abans no sabia que ser de gran però ja ho sé, vull ser manobra. En primer lloc perquè puc fer ca meva ja que practicaré cada dia i cada hora. Per contra, puc caure perquè m'he d'enfilat a la teulada.

En segon lloc la sensació bona d'haver acabat una feina és positiva perquè comences i la veus acabada l'obra que fas. Per altra banda podria ser que destruis la casa, però jo seré un bon manobra.

A més d'això que s'ha dit pots construir una casa per altres persones perquè algunes persones necessiten una casa per viure. En canvi te poden robar les eines, però jo estaré ben atent.

Jo faré una casa, mirau-la, que guapa és !!!

De Roger Fornaguera, tercer de primària.

*Dibuix de
Leo Llabrés
Barrero, de
cinquè
d'educació
infantil.*

De gran vull ser...

Vull ser de gran marger i constructor perquè es meu pare mus va fer una casa i a més tot sol, també per que sa meva casa està a la muntanya i a mi m'encanta la muntanya.

Un altre mutiu es perquè quan jo sigui gran m'agradaria construirme (jo tot sol) una casa però hauré de estudiar molt de construcció i ser molt fort, és clar, perquè per llevar pedres de quasi una tonelada, o sigui 1000 kg, no és gens fàcil.

Pero sa meva mare diu que es treball perfecte per jo és ser traductor. Jo crec que és per dos motius: el primer motiu és perquè ser parlar rus (perquè la meva mare és russa) i el segon motiu és perquè trec deus a anglès.

Però no sempre he volgut ser marger i constructor perquè ja sabeu que quan tenim entre 3 i 6 anys pensam en coses que no sempre poden ser realitat, com per exemple quant era petit volia ser astronauta, després volia ser paracaidista i finalment marger i constructor. Però hi ha una cosa molt important, per jo el treball perfecte té que tenir 3 coses: que m'agradi, que me sigui fàcil i que me donguin un salari abastament per mantenir la meva pròxima família, i aquí acaba aquest escrit que esper que us agradi.

De Daniel Calafat, quart A de primària.

POLICIA

*Dibuix de
Raul Bald
Duque
Martin, de
sisè
d'educació
infantil.*

De gran vull ser...

Vull ser antropòloga perquè m'agrada sa feina que tenen de descobrir ses coses i perquè el meu repadri Mateu em va contar una historia que ja la contaven els nostres avantpassats i ara jo a vosaltres.

Una vegada el meu repadri Mateu anava amb un amic seu que nomia Pere per un bosc d'Àfrica cercant petjades, collars, ossos...

Tot d'una varen trobar una cova hi varen entrar, estava plena de fruits, carn, aigua... Era una cova amb molts de passadissos i moltes estalactites. Varen pensar que era un necessitat de per allà que ja no vivia a la cova, però varen per diferents habitacions i començaren a sentir renous, coses que se movien. Se varen donar compta de que dins la cova havia primats vius però estaven atemorits i asombrats al mateix temps, perquè si se trobaven amb ells no sabien exactament si els hi farien mal o no però per mala sort se'ls varen trobar i se'n donaren compta de que els primats estaven més asustats que ells. Varen decidir partir a poc a poc i no dir a ningú això, apart de la seva família.

Per això m'agrada tant aquest ofici, perquè cada vegada descobreixen més coses.

De Naila Bergauer Urrea, de quart B de primària.

De gran vull ser...

Biòloga Marina perquè m'inspira i m'encanten els animals marins. Vull estudiar a un laboratori per fer investigació sobre els animals en perill d'extinció o també per descobrir noves vacunes per curar les malalties d'aquests animals. M'agradaria molt cuidar dofins, donar-los menjar, netejar el seu aquari, mostrar-los jocs, ensinistrar-los i nedar amb ells. Una altra cosa que puc fer si sóc biòloga marina és anar embarcada en un vaixell que se dediqui a salvar animals malalts. O estudiar les seves costums.

Però per ser biòloga marina hauré d'estudiar moltíssim per aconseguir el meu objectiu. Hauré d'anar primer a l'institut i després hauré de fer una carrera a la universitat.

Per aconseguir el meu somni no serà fàcil, m'esforçaré moltíssim.

De Nayra Soto, de cinquè A de primària.

*Dibuix de
Lucia Me-
dina, de
primer de
primària.*

De gran vull ser...

Un dia d'escola, de tasca, havia de pensar què volia ser de gran i perquè però no m'acudia res. Després del pati ho havia de dir a la mestra i als meus companys.

Quan estava al pati va comparèixer una fada i me va dir:

- He sabut que no saps què vols ser de gran, no?
- Sí, és cert - vaig respondre.

tramuntana, 71

- Idò estic disposta a ajudar-te a conèixer unes quantes professions - va dir la fada.

Vaig somriure i vaig dir que sí amb el cap.

- Bé idò, anem - va dir la fada.

Primer vaig fer de veterinària, però no me va agradar, perquè tots els animals me miràvem amb mala cara, rapinyàvem i mossegaven.

Després vaig poder fer de mestra, però tampoc me va agradar perquè els nins cridaven molt i també perquè per berenar no hi havia xocolata calenta. També vaig provar de fer feina en una immobiliària, científica, dependent, inventora...però res me va agradar, fins que vaig provar de fer feina de metgessa. Me va encantar perquè ajudava als altres i me trobava bé. I ja me vaig decidir. Volia ser metgessa.

Varem arribar a temps per anar a dir què volia ser i perquè a la classe.

- Gràcies, moltes gràcies- vaig dir

La fada se'n va anar tota contenta.

I vaig dir el perquè volia ser metge: vull ser metgessa perquè m'agraden els ossos, fer radiografies, els uniformes, ajudar i també perquè hi ha xocolata calenta.

Vaig arribar a casa tota contenta amb el nou que me havia posat la mestra. Els meus pares me varen felicitar i com a celebració hi va haver crepes amb Nutella, les meves postres preferides.

D'Aurora Fuster Mercè, de cinquè B de primària.

De gran vull ser...

Des de petita sé el que vull ser de gran, ja que des de fa molts d'anys mir els programes de televisió sobre dissenys i reformes. A més m'agrada muntar i desmuntar les cases dels Playmobil. Sí, de gran vull ser dissenyadora d'interiors i d'exterior perquè m'agrada dissenyar i a casa faig els meus dissenys.

El que més m'agradaria dissenyar són cuines i salons, sobre tot a l'hora de crear un concepte obert. Aquest concepte obert és el que tenc pensat jo per a la meva casa, la qual dissenyaré jo.

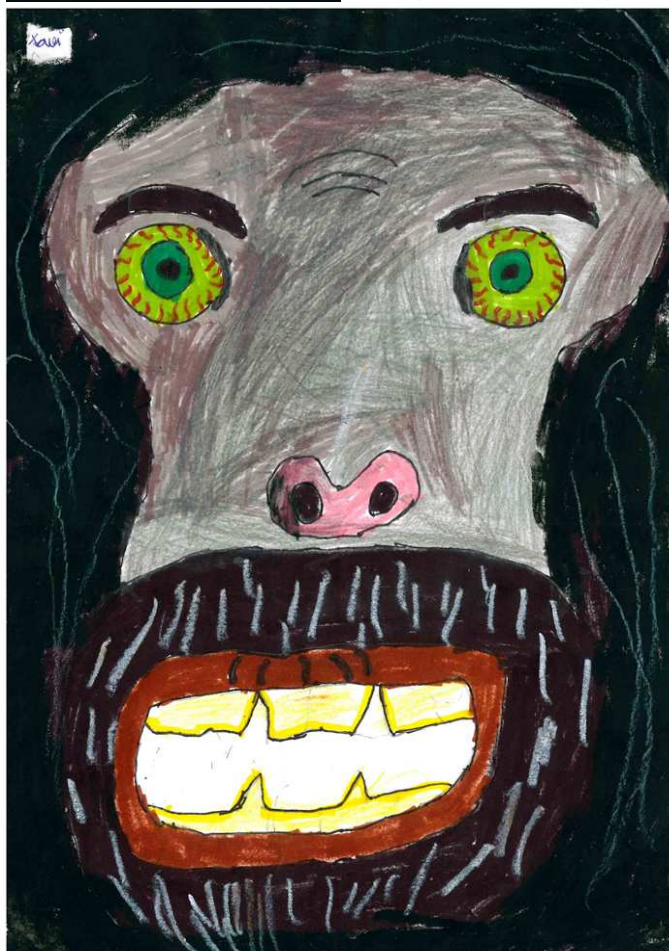
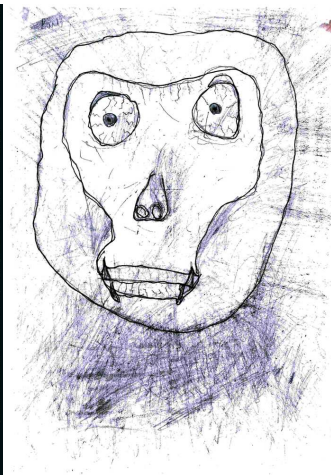
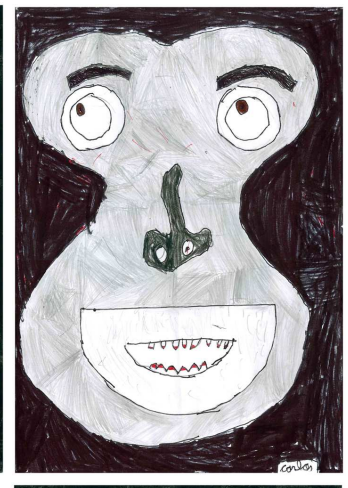
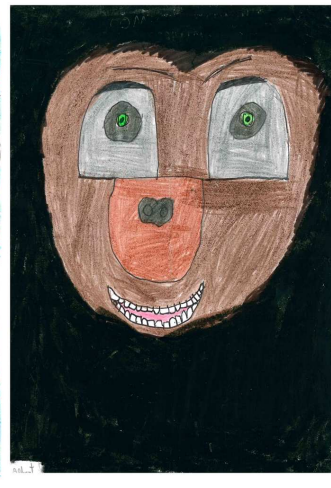
Vull tenir una oficina on hi càpiga molt d'empaquetatge per mobles. A més

Dibuix de Marta París, de segon de primària.

hi hauria tot un conjunt d'ajudant i especialistes ajudant-me al dia a dia. Treballaria amb una altre sòcia, na Laia. A ella també li agrada el tema de la decoració i des de sempre hem dit de formar una empresa. Al costat de l'oficina m'agradaria tenir una tenda de decoració per si algun dia canvio d'idea i me vull centrar més amb la decoració i no tant amb els dissenys. La meva oficina estarà a Mallorca perquè vull tenir la família a prop. No obstant, estaria disposta a desplaçar-me per temes de feina sempre i quan em donin molts de doblers. En cas de no poder arribar al que vull ser, m'agradaria tenir la meva pròpia tenda de roba i la posaria a un centre comercial de Mallorca. La roba també la dissenyaria jo amb l'ajuda del meu equip. La tenda es diria "Vintage" i hi hauria talles per a tothom, ja que no tots tenim la mateixa figura. "Vintage" es dividirà en dues plantes: la primera, on hi haurà la roba casual o del dia a dia; la segona, que es centrarà en roba més elegant, com ara vestits de núvia, vestits de festa, etc.

De Margalida Cruz Barceló, de sisè de primària.

contemplant la Prehistòria

continuarà...